

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/443/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207422
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114207422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj v právnej veci navrhovateľa Ing. N. R., V., trvale bytom L., H. XX, štátneho občana Slovenskej republiky proti odporcovi F. Z. K. N. v F., so sídlom F., H. 1, IČO 311 182 59, zast. Advokátska kancelária JUDr. G. R. - JUDr. E. R., so sídlom F., D. XXXX, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. februára 2015, č.k. 12C/69/2014-70, takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie konania zamietá.

II. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

III. Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 87,50 eur, a to do pätnásť dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh na zaplatenie náhrady škody, ktorá mala odporcovi vzniknúť z viacerých konaní odporcu, vrátane skončenia pracovného pomeru s odporcom, pretože k nemu došlo neplatne pre rozpor s dobrými mravmi. Ohľadom náhrady škody z neplatného skončenia pracovného pomeru zamietol okresný súd návrh preto, že odporca sa v dvojmesačnej lehote podľa § 77 Zákonníka práce (ZP) nedomáhal riadne na súde určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, a preto je potrebné skončenie pracovného pomeru považovať za platné a nároky založené na opačnom závere jeho neplatnosti sú nedôvodné. Ohľadom ostatných dôvodov vzniku škody zamietol okresný súd návrh pre premlčanie podľa § 106 OZ. O trovách rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že sa nemožno zaoberať dôvodmi neplatnosti výpovede pre nedostatok riadneho uplatnenia jej neplatnosti na súde. Navrhovateľ mal za to, že bolo povinnosťou okresného súdu zaoberať sa motívom výpovede z hľadiska súladu s dobrými mravmi, ktorý v danom prípade chýbal. Navrhovateľ citoval rozhodnutie NS SR zo dňa 9.6.2010 sp. zn. 5 Cdo 42/2010, podľa ktorého: „Tak ako každý iný právny úkon, aj výpoveď ako jednostranný právny úkon je neplatná, ak nemá všetky náležitosti právneho úkonu, t.j. keď je v rozpore so zákonom, obchádza zákon alebo je v rozpore s dobrými mravmi. Rozporom so zákonom alebo obchádzaním zákona sa rozumie nielen rozpor so Zákonníkom práce, ale aj rozpor s ustanoveniami o právnych úkonoch v zmysle Občianskeho zákonníka. Ak tento zákon (Zákonník práce) v prvej časti neustanovuje inak, vzťahuje sa na tieto právne vzťahy Občiansky zákonník (§ 1 ods. 2

Zákonníka práce). Z princípu subsidiarity vyplýva, že tam kde konkrétna právna úprava vo všeobecnej časti Zákonníka práce chýba, je potrebné použiť v plnej miere Občiansky zákonník. Tak tomu je v prípade neplatnosti pracovnoprávnych právnych úkonov, ktorých osobitosti upravuje vo všeobecnej časti Zákonník práce (§ 17 a nasl.), avšak pre ktoré rovnako platia všeobecné princípy o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka (napr. § 37, § 39). Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi (§ 13 ods. 3 veta prvá Zákonníka práce). Neplatnou je preto aj výpoveď zamestnávateľa, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi predpokladá, že motívy výpovede nie sú v súlade so základnými zásadami právneho poriadku.“

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ požiadal o prerušenie konania do skončenia konania vedeného OS TN pod sp. zn. 16Cpr/3/2015 o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v minulosti bolo okresným súdom zastavené konanie o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru pre nedostatok právnej subjektivity odporcu, a ohľadom neplatnosti výpovede predstavuje toto konanie vec právoplatne rozhodnutú. Otázka neplatnosti výpovede bola v tomto konaní vyriešená a nemožno sa s ňou zaoberať v inom konaní znova. Návrh na prerušenie konania považoval odporca za nedôvodný.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Navrhovateľ podľa obsahu odvolania uplatňuje dôvod na odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci), keď nesúhlasí so záverom okresného súdu, že neplatnosťou výpovede sa už nemožno vôbec zaoberať a vychádza sa z nej ako z platného právneho úkonu. Nesprávne právne posúdenie veci je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prvom rade je potrebné uviesť, že navrhovateľom napadnutý záver okresného súdu nekonštatuje nemožnosť skúmania neplatnosti skončenia pracovného pomeru pre rozpor s dobrými mravmi bez ďalšieho. Skúmanie tohto hľadiska, ako aj všetkých ostatných podmienok platnosti právneho úkonu podľa Občianskeho zákonníka je samozrejme možné aj pri právnych úkonoch v pracovnoprávnych vzťahoch, tak ako to napokon konštatuje aj navrhovateľom v odvolaní citované rozhodnutie NS SR. Okresný súd v napadnutom závere konštatuje, že skúmanie (ne)platnosti skončenia pracovného pomeru, a to ani z hľadiska súladu s dobrými mravmi, nie je možné po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 77 ZP určenej na uplatnenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súde, a že po márnom uplynutí tejto lehoty už možno na právny úkon skončenia pracovného pomeru hľadiť len ako na platný právny úkon. Práve márne uplynutie lehoty podľa § 77 ZP je teda rozhodujúce pre možnosť skúmania platnosti skončenia pracovného pomeru, a to z akéhokoľvek dôvodu. V tomto je napadnuté rozhodnutie v súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 3 Cdo 147/2008 zo dňa 11.12.2008, podľa ktorého: „Právo účastníka pracovnoprávneho vzťahu domáhať sa určenia neplatnosti zrušovacieho prejavu uvedeného v § 77 Zákonníka práce (t.j. neplatnosti skončenia pracovného pomeru pozn. krajského súdu) zaniká márnym uplynutím dvojmesačnej lehoty. Pokiaľ neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce nebola vyslovená právoplatným rozsudkom, treba vychádzať z toho, že pracovný pomer bol skončený platne.“

Pri nespornom skutkovom východisku, že navrhovateľ neplatnosť výpovede neuplatnil v lehote podľa § 77 ZP riadne, keď do jej uplynutia podal len návrh proti neexistujúcemu odporcovi, o ktorom konanie bolo právoplatne zastavené, potom z vyššie uvedeného vyplýva, že okresný súd nemohol posúdiť skončenie pracovného pomeru, z neplatnosti ktorého navrhovateľ dovodzoval uplatnený nárok na náhradu škody inak, ako platný právny úkon. Nezmeniteľné východisko platnosti výpovede potom vylučovalo dôvodnosť akéhokoľvek nároku založeného na jej neplatnosti a napadnuté rozhodnutie tak bolo z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správne, a krajským súdom preto potvrdené. To vrátane výroku o trovách konania zodpovedajúcemu výsledku sporu a správne založenému na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na jednoznačnosť záveru o posudzovaní platnosti skončenia pracovného pomeru po márnom uplynutí lehoty podľa § 77 ZP, vyplývajúcu aj z rozhodovacej činnosti NS SR, nepovažoval krajský súd za dôvodné prerušenie tohto konania do posúdenia uvedenej otázky v inom súdnom konaní. Návrh na prerušenie konania preto zamietol podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý má v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odporcu v odvolacom konaní pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to odmeny za vyjadrenie k odvolaniu 64,53 eur (§ 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 1 písm. c) Vyhl. č. 655/2004 Z.z.), režijného paušálu 8,39 eur (§ 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 20 % DPH zo sumy uvedených položiek 72,92eur, t.j. 14,58 eur (§ 18 ods.3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Celkom spolu 87,50 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.